

## Jag.

Det snöar.

Det faller dunvita flingor. Vi älskar det och tycker det är mysigt. Lussekatterna, varm glögg. Kaffe fuktiga halsdukar snösnörade skor. Det finns här, utanför fönstret. Jag vill berätta om det. Det finns här. Jag finns här. Jag borde berätta om det.

Jag börjar om från början:

Det snöar.

Det faller dunvita flingor. Vi älskar det och tycker det är mysigt. Lussekatterna, varm glögg. Kaffe fuktiga halsdukar snösnörade skor. Det finns här, utanför fönstret. Jag vill berätta om det. Det finns här. Jag finns här. Jag borde berätta om mej.

Jag är ledig nu. Det här finns, det här är min tid. Jag gör vad jag vill med den. Göra den meningsfull. Och meningen får innehålla så många jag-ord som helst för:

Det är min plats.

Det är jag.

Varken löjlig onödig eller värdelös. Jag är normal. Och onormal. Jag är här. Jag har fötter armar ben mage händer huvud tankar öron ögon näsa mun.

Jag lider. Jag lever.

Måste börja om från början;

Jag är född. Jag föddes. Oskrivnen.

Naken. Utan förväntningar, hungrig.

Nyfiken. Naken.

Oklädd.

Enkel.

Jag börja om från början:

Jag föddes.

Vad tänkte jag på? Mat? Att jag finns till?

Sen drabbade det mej. Glädjen beröringen. Skratt.

Ansikten. Ord. Hunger. Mättnad. Ögon. Armar. Smekningar.

Sen kom hörseln. Orden att förstå. Ljuden som hör ihop med orden.

Nyanserna. Att somna, att vakna.

Beröringarna. Rutinerna.

Avvikelserna.

Jag börja om från början:

Jag föddes.

Naken. Enkel.

Jag lades i en vagga. Någon vaggade. Jag blev hungrig. Hungern angrep mej. Det utlöste ett uttryck. Som uppfattades. Någon tog upp mej. Gav mej mat. Maten fyllde sin funktion. En behaglig känsla spred sej i kroppen. Hungern dämpades.

Behag.

Dåsighet. Sömn. Jag somnar. Vaknar.

Somnar i någons famn, vaknar i en vagga. Jag vaknar. Undrar. Tittar. Undrar.

Var är det där som var där nyss. Frågar. Högt. Det kommer ett svar. En hand. En röst. Ord. En smekning.

Beröring. Behag.

En värme sprids.

Jag börjar om från början:

Jag föds.

Naken.

Någon klär på mej. Klär av mej. Klär på mej.

Tvättar mej. Jag kan inte göra det själv. Någon måste göra det. Men tänk om någon inte orkar? Rutiner. Avvikelser.

Behov. Brister. Ögon öron ord oro. Oro.

Jag börjar om från början:

Jag föds.

Naken.

Oskyddad.

Utan skydd men med behov. Naken.

Någon klär på mej. Klär av mej. Klär på mej.

Visar var maten finns. Säger åt mej att klara mej själv. Men inte hur. Bristfällig information. Någonting ska jag väl klara av själv.

Annars får jag fråga.

Jag frågar.

Jag borde inte fråga. Någonting borde jag väl kunna räkna ut själv. Veta själv!

-Du kan väl förstå!

-Jag kan inte TALA OM ALLTING FÖR DEJ!

Jag börja om från början:

Någon längtar.

Lever.

Upplever. Träffar någon annan. Under ett ANTAL olika omständigheter. Trots allt. På grund av allt. Även fast allt. Fast besluten att;

GE LIV.

Göra sej befruktad. Bli befruktad. Bär ett barn. I magen. Föder, ger föda. Låter växa inuti.

Fastän allt.

Trots allt.

Medan allt föriggår på olika vis. Olika omständiga vis.

Någon vankar av och an. Gråter tvivlar förtvivlar.

Är vilse. Vilseledd.

Otryggad. Överlämnad. Hämmad. Halv.

En tredjedel.

En tiondel, av vad som borde vara.

Vilse.

Vilseledd.

Fast besluten. Trots allt. På grund av allt. Befruktad. Bär ett barn i magen. Föder göder. Väntar;

Med oro med ångest med kärlek förtvivlan.

Ilska och ofärdighet.

Vad har hon av kärlek som hon kan föra vidare. Vad har hon av trygghet som hon kan föra vidare.

Vad har hon. I magen.

Som fyllts av oro ångest. Vilse. Vilseledd.

Förtvivlan.

Jag föddes.

Jag föddes där.

Jag börjar om från början:

Det snöar.

Det faller dunvita flingor. Vi älskar det och tycker det är mysigt. Lussekatterna, varm glögg. Kaffe fuktiga halsdukar snösnörade skor. Det finns här, utanför fönstret. Jag vill berätta om det. Det finns här. Jag finns här. Jag borde berätta om det.

Jag föddes.

Jag lever.

Trots allt.

På grund av allt.

Nu.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bubamara - Maria Zakrisson med Poeter.se id #11324 innehar upphovsrätten